

Babiczky Tibor

Magyar ürgék

Élt egy szélelbélelt költő,
ki hajdanán arról mesélt –
eltelt néhány emberöltő,
s azóta írtak száz mesét –,

versbe szedve azt mesélte
egy bizonyos Lacikának,
bajszos ember jön el érte,
ennyi, mit egy ürge várhat,

s húsz liter víz, plusz egy vödör –
ez kerti tó vagy ürgelyuk? –,
mászik, mint kit vízkór gyötör,
csak ennyi, mit egy ürge tud.

Lódította még a Sándor,
az ürge nem más, mint Laci,
(ki nem hős, csak délibáb volt),
ruhája: ing, rövidnaci.

És felnőtt, s végül ürge lett,
mert csak ürge minden író,
csapzottan ül az űr felett,
és golyóstolla a *bíró*.

Ezt mondta egy régi kadét,
ki Kőszegen élt egykoron,
bridge alatt szétnyílt szakadék,
ifjúsága: öregkorom.

„Én csak egy ürge vagyok” – szólt,
egy apró folt az ég alatt,
és tavasz lett, aztán nyár volt,
végül csak sár és hó maradt.